

נוסח לא מתוקן

פרוטוקול מס' 275

מיטיבת ועדת הכספים

יום ב', כ"ב באדר א' התשמ"ו - 3.3.86, טעה 10.00

נ כ ח ו :

חברי הוועדה: א. שפירא - היו"ר

א. אבוחציון

ז. אמיר

נ. ארד

י. ארידור

י. ארצי

מ. בר-און

ג. גדות

פ. גרופר

ד. דנינו

א. ויינשטיין

י. כהן

ע. סולודר

ע. עלי

י. צבן

מ. שטרית

ס. בן-שלמה

ג. טפט

א. קרטנר - מזכיר הוועדה

א. דמביץ - היועץ המשפטי לוועדה

ס. אלחנני - יועצת כלכלית

מוזמנים:

טר. התקטורת א. רובינשטיין

מנכ"ל משרד התקטורת י. אלסטר

ע. דרור - משרד התקטורת

א. איילון - משרד התקטורת

ה. רבינוביץ (

א. לבנון (- משרד האוצר

מ. בן-ארצי (

קצרנית:

מ. איזנברג

סדר-היום:

תקציב משרד התקטורת לשנת הכספים 1986

צו תעריף המכס והפטורים

מס קניה על טובין (תיקון מס' 11), התשמ"ו-1986

תקציב משרד התקשורת לשנת הכספים 1986ממלא-מקום היו"ר י. כהן:

אני פותח את הישיבה.

במסגרת הדיון בהצעת תקציב המדינה, אנו מקיימים דיון מפורט

על תקציב כל משרד ומשרד. הפעם נקיים דיון בתקציב משרד התקשורת.

נפתח את הדיון בסקירתו של מנכ"ל משרד התקשורת, מר יורם אלסטר.

י. אלסטר:

במסגרת הצעת התקציב של משרד התקשורת לשנה הבאה, אנו נוטלים

על עצמנו את המסך המגמה של התייעלות וסיפור השירותים, שכבר נסתמנה בשנה האחרונה. התייעלות זו מטמעותה - קיצור מסך הזמן של הגעת מכתב במדינה, שעמד על ממוצע של חמישה ימים. אני שמח לומר שהיום הוא עומד על שלושה ימים. המגמה היא להגיע לקיצור מסך ההגעה הן של דואר פנים והן של דואר חוץ. מכתב מחו"ל מגיע בזמן ממוצע של 7,2 ימים, כאשר מחוכם 5 ימים זה מסך הזמן שהמכתב עושה דרכו מהחוץ אל המדינה ו-2,5 ימים מסך ההגעה במדינה. יש מדינות שמצאנו לנכון להעיר להן - כולל ארצות-הברית - על כך שהמכתבים מסתהים אצלן יתר על המידה, עד 10-8 ימים. אני שמח לציין שהיום מכתב מרגע הגיעו לארץ עד להגעתו לאזרח, עוברים 2,5 ימים.

איננו שבעים ראון מהיסג זה. מטרחנו להגיע לכך, לדבר דואר יגיע תוך 48 שעות. יעד יותר רחוק הוא 24 שעות, אבל זו מטרה שלא נוכל להגיע אליה בטווח הקרוב. אבל יעד של 48 שעות הוא בפירוש יעד בר-השגה.

מ. בר-יון:

במה אתה מייכליב?

היו"ר י. כהן:

יש דואר המגיע תוך יומיים?

י. אלסטר:

יש. למעלה מ-25% מדברי הדוור מגיעים תוך 24 שעות. אבל הממוצע הוא עד שלושה ימים. יש גם דברי דואר המגיעים תוך חמישה ימים.

ההיו"ר י. כהן:

אם אתה אומר שהיעד הוא 48 שעות בממוצע, יתכן שמכתבים יגיעו גם תוך חמישה ימים.

ג. שפט:

הבעייה היא בחוסר היציבות.

י. אלסטר:

נכון, הבעייה היא בחוסר היציבות. והמשימה העיקרית שלנו היא

להתמודד עם הבעייה של חוסר היציבות.

מה הם צעדי ההתייעלות שנעשו? צעדי התייעלות הם - העברת כמות גדולה יותר ליל דברי דואר למיכון והגברנו את פעולת המיכון, ודבר נוסף - מיקוד במיון רץ. כל אלה שמנפיקים כתובות באמצעות מחשב, יכולים לדאוג לכך

י. אלסטר

שהמדיניות או החוויות או הכתובות המופיעות במעטפת-חלון, יידפסו כך שייתאימו למחשב. כתוצאה מכך אנו מדלגים על שלב מיון בצואר-הבקבוק לים מגיעות כמויות דברי דואר בסדר-גודל של מאות אלפי דברי דאר. צואר הבקבוק הוא תמויות האדירות המגיעות למיון, כאשר הטיפול בעצם המיון נמשך 24-36 יעות והטיפול סביב המיון עוד יממה.

י. ארצי:

המיון ממוכן?

י. אלסטר:

יש מערכת מיכון מתקדמת. זו הזדמנות להזמין אתכם לסיור במקום. בשבוע שעבר ביקר נשיא המדינה והוא התרשם מאד. על כל פנים מערכת המיכון היא משוכללת. הבעיה היא שכמויות הדואר המגיעות למיון הממוכן אינן מתאימות, כי חלק מהן אינו כולל את המיקוד, חלק אינו כולל מיקוד מעודכן, חלק אינו במעטפות תקניות. לעתים אין מדביקים את הבול במקום הנכון. אנו מנפיקים עתה חשדיר שירות בטלויזיה בנושא זה. הבול מכיל פס פוספור שהוא המפתח להעמדת המעטפה במחכונת מסודרת ועוברת למיון הממוכן. המערכת מסוגלת לבלוע את כמויות הדואר המגיעות, אבל לצערי חלק גדול, אינו יכול לעבור למיון הממוכן בשל הסיבות שציינתי ולכן הוא מועבר למיון ידני.

י. ארצי:

אתם אינכם עושים טום דבר לחינוך הציבור בנושא זה?

מ. בר-און:

הבול חייב להיות איפה?

י. אלסטר:

בפינה הימנית למעלה. ואם הוא איננו זום, ואם שמים אותו לא במאונך אלא במאוזן, המכונה אינה יודעת להכיר אותו. הוא הדין לגבי המיקוד וההסחייכות במיקוד.

הפעולות שציינו היו העברת יותר דברי דואר למיון הממוכן, לצערי זה רק 10% ועדיין לא במסות גדולות. קיימנו פעולת הסברה שדברי הדואר יהיו ממוינים על-פי מיקוד רץ. הפעלנו זאת לגבי חברות ובנקים, שמנפיקות דברי דואר בכמויות, ונתנו להם תעריף מוזל. יש תעריף מלא ויש תעריף מוזל כאשר דברי דואר באים בצורה מסודרת. הפעלת התעריף המוזל עשה את שלו לגבי חלק ניכר מהעסקים, עדיין לא לגבי כולם. הוקצה אדם מיוחד במשרד שכל פעולתו בתחום זה.

אלה שלא הצלחנו לשכנעם, אלה הם גורמים ומשרדים ממשלתיים, כי

להם כנראה ההנחה בתעריף אינה אומרת הרבה. לכן הודענו שהחל ב-1 בינואר, נטיל סנקציות. והסנקציות היו כאלה שהחזרנו דברי דואר בכמויות גדולות למשרדי הממשלה ששלחו את החמר ללא הענות להוראות. הוראות אלו מעוגנות בתקש"יר. גיליתי שהן מעוגנות בתקש"יר והסבתי את חשומת לב חברי במשרדי

הממשלה, מה עוד שהדבר מקל על השירות. הדבר עשה את שלו, פרט למשרד החינוך והתרבות, שטען שתוצאות הבחינות לא יגישו, ועל-כן נתנו להם ארכה של שלושה חדשים, ומשרד הרישוי. והיום אנו במצב שחלק ניכר מהמשרדים כבר פועלים במחכונת זו. ואני מקווה שלא ירחק היום ומשרד הרישוי ששולח מסות של חמר יעשה זאת גם הוא. פעילות זו מתחילה לתת אותותיה בכך שהיא אכן מקצרת את ההליכים.

אני חייב לומר - וזו תעודת כבוד לעובדי המשרד - ככל הפעולות הללו נעשו תוך צמצום לא קטן בחקן המשרד. צמצמו 300 משרות, החל מהצמצום הוולנטרי שנטלנו על עצמנו בראשית השנה והצמצום הנוסף בהתאם להחלטת הממשלה. עמדנו בצמצום זה והוא מטיל עלינו מטלות נוספות וקשה לייעל יעול נוסף עם הצמצומים שאנו נדרשים לבצע.

י. צבן:

יש לכם נתונים מהי ההסקעה פר עובד?

י. אלסטר:

לפי אמת מידה אחת, אנו המדינה היעילה ביותר בעולם מבחינת מספר העובדים ל-1000 בתי-אב או אזרחים או מנויים. מספר העובדים אצלנו פר-אלף אזרחים הוא מהנמוכים בעולם. זו אמת מידה של יעילות. מנגד מבחינת משך הזמן של העברת מכתבים, אנחנו איננו מהטובים. אנו עומדים היום בסדר-גודל של הלוחה ימים. במדינות כמו שוויץ הדואר מגיע תוך יום. יש מקומות שם יש חלוקת דואר פעמים ביום. ואצלנו ברוב המקרים פעם ביממה.

נשאלתי לגבי חוסר היציבות בזמן הגעת דבר דואר. הדבר בא לידי ביטוי באזורים מסויימים שם דברי הדואר מוכנים לחלוקה ואין דורך לחלוקה. יש לנו מאבק עם האוצר ונציבות שירות המדינה. אנו טוענים שבחקופות של מחסור בכוח אדם, אנו צריכים לקחת כוח אדם ארעי על-מנת להתגבר על מילואים, חופשות ומחלות. אנו עומדים בפני מצב שהמיון נעשה, הדואר מוכן לחלוקה, ואין מי שיחלק.

י. ארצי:

אתם מסוגלים לקלוט כוח אדם?

י. אלסטר:

אנחנו מסוגלים לקלוט כוח אדם, אבל אנשים אינם באים, כי התגמול שאנו יכולים לשלם הוא כזה, שעדיף להם לקבל דמי אבטלה.

י. צבן:

מהו מספר העובדים הארעיים במשרדכם?

י. אלסטר:

הקטנו את המספר, אבל הוא עדיין קיים.

אצלנו מצויים העובדים בדרגות הנמוכות ביותר. לכן נאשר דובר על ביטול שתי הדרגות התחתונות, היה את מי לקדם, וכאשר קודמו אלה שהיו בשתי הדרגות התחתונות, אלה שבדרגה השלישית מלמטה, הרגישו את עצמם מקופחים.

מ. בר-און:

מהו מספר העובדים בדרגות הנמוכות?

י. אלסטר:

אתן לכם נתון שיסבר את האזן. כאשר בוטלו שתי הדרגות הנמוכות במשרד החקירות, 1300 איש - כרבע מהעובדים - הועלו בדרגה, ועמיתיהם שהם הגיעו אליהם, מרגישים את עצמם מקופחים.

י. צבן:

אצלכם עומס הדרגות הכי נמוכות?

י. אלסטר:

כן.

הפעולה יאנו עויים כדי להביא להשגת היעד יל הקטנת משך זמן הגעת דבר דואר היא בשני כיוונים: הכיוון האחד - הקמת רשות דואר. הכנסת אישרה את חוק רשות הדואר. הרעיון יבחוק זה הוא העברת הטיפול בנושאי הדואר מחוץ למיירד ממסלתי, למסגרת יל רשות, וזה תואם התפיסה, שהמיניסטרו יקבע את המדיניות, והמיניסטרו יהיה זה שיפקח על הביצוע, אבל המיניסטרו לא יהיה זה ייבצע, אלא הביצוע יועבר לרשות.

מ. בר-און:

מהי הרשות הזאת, יחידת סמך?

י. אלסטר:

לא. הרשות תהיה חאגיד בדומה לרשות הנמלים. תהיה לו לא מועצת מנהלים, אבל מועצה שלו, עובדים שלו יאינס כפופים ישירות לנציבות המדינה ותקציבו הוא תקציב סגור.

הקיימונו צוות הקמה שפועל להוציא את הנושא מהכוח אל הפועל. אני מאמין שבמהלך השנה הקרובה הדבר יוגשם הלכה למעשה.

במקביל ולקראת הקמת הרשות נעדכן את התעריפים. הניירות שהכינונו מדברים על עדכון תאריפי הדואר ב-25%, וזה יביא לכך שהמדינה לא תצטרך לסבסד את השירות הזה, והוא ישא את עצמו.

י. ארצי:

בכמה חשפיע העלאת התעריפים על המדד?

י. אלסטר:

ב-0.11%

יצרנו דיפרנציאציה בתעריף בין חמר ממויין שמפל עלינו את העבודה ובין חמר יאינו ממויין. באותה מידה יש בדעתנו ליצור דיפרנציאציה בין דאר מסחרי ודברי דפוס ובין מכתב.

ג. יאפט:

יש הבדל בין דואר מסחרי ובין דואר רגיל?

י. אלסטר:

ללא ספק.

המגמה המסחמנת להעביר את שירותי הדואר לרשות שתהיה מסך סגור ולאפיר הפניית התקבולים לשימוש עצמי, הן לתקבול יותר נאות לעובדים והן לטיפול השירות - תביא למיטב הכרתי לכך שמשך זמן הגעת דבר דואר ירד ליומיים.

מלים אחדות על מסלול אחר - מערכת האסנבאות, שנוהגים לכנותה בנק הדואר. אבל זה איננו בנק הדואר, אלה אסנבאי דואר שנותנים שירותים של בנק הדואר. גם במערכת זו עשינו ייפורים בזמן האחרון. מי שנוכח ראה שיש 300 מסופים, קופות ממוחשבות. זה מקל על האסנבאי. מי שראה את עבודת האסנבאי בעבר, כאשר ישב וכתב את הכל בקופי, ובסוף היום היה צריך להגיע לאזון הקופה, דבר שגרם לעיכוב הטיפול באסמכאות המועברות לטיפול בבנק, וכתוצאה מכך באו רבים לבנק הדואר מתוך ידיעה שיש הטיפול מתעכב. היום העיכוב הוא של יממה ולא של שלוש יממות. הקופות הממוחשבות מאפרות ניהול יותר מהיר, יותר מדוייק ויותר נקי, ומה ייחשוב מכל, שאפיר להגיע למאזן תוך לחיצה על כפתור. הסיבה העיקרית לעכוב היום נובעת מהיום הבנקאי במערכת הבנקאות המסחרית והיום הבנקאי בבנק הדואר. היום במערכת הבנקאות

המסחרית מסתיים בשעה 14.00 והיום אצלנו מסתיים בסוף היום. לכן זה גורם לעיכוב, מה עוד שאיננו סוגרים את האשנבים בשעה 12.00 וקשה לעשות את ההבחנה בחיתוך היום לשתי מחציות. זו הסיבה לפיגור של שלושת-רבעי יום.

אנו תיגברנו את המיכון. הבאנו לפני זמן לא רב באיטורה של

ועדה נכבדה זו - - -

י. ארידור:

אתם אינכם פועלים ללא איסור הוועדה?

י. אלסטר:

לא.

אנו בכוונה קראנו לפעולות אלו פעולות אשנב ולא פעולות בנק הדואר, כי נעשות פעולות נוספות, ובמסגרת הפעולות הנעשות, נעשות גם פעולות בנק הדאר, שאחד הלקוחות הגדולים שלהן היא ממשלת ישראל.

אלו הפעילויות המחבצעות במסגרת שאנו אחראים לה. אם יש רצון סאתיחם לפעולות התקשורת, שירותי הטלפון וחברת בזק, בבקשה.

י. ארצי:

אולי תתייחס לשירות הבולאי?

היו"ר י. כהן:

אני מודה למנכ"ל משרד התקשורת, מר אלסטר.

ועתה נשמע את סר התקשורת, מר אמנון רובינסטיין.

סר התקשורת א. רובינסטיין:

קודם כל רצייתי להתנצל על האחור.

אני רצייתי להוסיף דבר אחד בענין החציב. תשציב משרד התקשורת כונה מתקציבי משרדים אחרים, מדובר ביחידות עסקיות. עם הקמתה של רשות הדואר אולי תהיה ראציונליזציה בשימוש במקורות. רצייתי להסביר דבר אחד שצריך לעניין את הוועדה - השימוש בכוח אדם במשרד התקשורת. אנו הסכמנו, במסגרת המאמץ הכללי של הממשלה, להורדת כוח אדם וסיעור הקיצוצים אצלנו הוא הגבוה ביותר מבכל משרדי הממשלה וקבלנו זאת באהבה. רצינו לתת דוגמה אישית, ולא ליצור מצב, ימי שמטיף לקיצוצים נעלם כאשר זה מגיע אליו.

היו"ר י. כהן:

בכמה צמצמתם?

סר התקשורת א. רובינסטיין:

בלמעלה מ-300 עובדים. אנו צמצמנו ביזמחנו ב-200 עובדים ובעקבות החלטת הממשלה על צמצום 3%, צמצמנו עוד 130 איט.

ע. סולודר:

מה קרה ל"מצומצמים"?

י. אלסטר:

אלה עובדים מכל הסוגים, ועם הרוב המכריע הגענו להסכם על פרישה

מרצון.

שר התקשורת א. רובינשטיין:

גם אלה שלא הגענו אתם להסדר על פריטה מרצון, אין ספק יזו מצוקה גדולה, ואנו מתכוונים לאפייר להם כמה חדשי הסתגלות.

אני רציתי להסב תשומת לב הוועדה לבעייה אחת: בשירותי הדואר, לפי הקריטריונים הבינלאומיים, ואנו יכולים להביא חמר מ-50 מדינות - יש פחות ממחצית מספר העובדים הנדרשים לפי החקן המינימלי. אבל אנחנו הוגבלנו על-ידי שיא כוח האדם התפציבי. ועכשו הגיע הזמן לעשות חגיבה מחדש בנושא, כי בכל זאת מוכרחים להעביר דואר והתורים באטנבי הדואר הם נוראים. מה אנו הולכים לעשות? להגביר את רכישת הציוד הממוכן. יש לנו ציוד ממוכן, ולא היה צורך לעבור לדור נוסף של מסופים - יש לנו קופות רושמות ואנו רוצים לעבור לדור שני של קופות עם קריאה אופטית - אלמלא המגבלות בכוח אדם. לפי שכר העבודה שאנו משלמים במדינת ישראל, יש בעייה בהשגת כוח אדם. אלמלא היחה בעיית כוח אדם לא היחה הצדקה להסקיע את ההשקעות הללו במיכון - - -

ג. שפט:

כמו בענף הבנייה.

שר התקשורת א. רובינשטיין:

בענף הבנייה זה רצוני. ובכל זאת העבודה של עובד בענף הבנייה היא עבודה מפרכת, מייגעת ומשפילה.

ע. סולודר:

משפילה, זה חלוי בתפיסה.

שר התקשורת א. רובינשטיין:

אדם שצריך לטאט לבנים, במקום להשתמש בעגורן, יש לזה היבט חברתי. אנו רוצים לרכוש מיכון מסוכלל אך ורק בגלל המגבלות בכוח אדם. וכאשר אנו מבקשים כוח אדם, איננו מבקשים תוספת תקציב. אנו חושבים שתוספת כוח אדם תגדיל את הכנסות המדינה ותספר את השימוש במשאבים.

בגלל אי-יעילותם של שירותי הדואר, יש לנו היום עשרות חברות של שליחים. זה אינו דבר נפרד מהמשאבים: הלאומיים. אם היו נותנים לנו תוספת עובדים, היינו משפרים את השירות, דוחים את הסלב הבא של המיכון, נותנים שירות יותר טוב, משפרים את הכנסות המדינה ומשפרים את השימוש במקורות הלאומיים. ואני משליך את יהבי על ועדת הכספים.

היו"ר א. שפירא:

אני מודה לשר התקשורת. אנו עוברים לדיון. רשות הדיבור לחבר-הכנסה בר-און.

מ. בר-און:

אני רציתי לשאול שאלה שאינה שייכת לתקציב ואיננה בחזם הכלכלי: האם יש צידוק למירד תקשורת נפרד?

היו"ר י. כהן:

אתה מציע שנושא התקשורת יהיה במשרד התחבורה או במשרד הדתות?

מ. בר-און:

אם לא היחה קמה ממסלה רחבה, האם היה מקום למזג את התקשורת במשרד אחר? מה היית ממליץ, אדוני השר, לאור הנסיון שיש לך עכשו?

הייתי רוצה לפתוח ולומר, שמשרד התקשורת בקדנציה זו מנוהל בצורה ראציונלית. אמנח ייש מקום לסיפורים, אבל הגייה היא גיטה ראציונלית ועל כך ראויים הרר והמשרד לטבחים.

נדמה לי, שהיתה זו שגיאה לסלב את חוק הערץ השני של הטלוויזיה יחד עם ענין הטלוויזיה בכבלים, כי חוק הארץ השני מורכב ומסובך ומתעכב. נדמד לי שהיה כדאי להפריד ולהגיש חוק טלוויזיה בכבלים בנפרד. אני רציתי להגיש הצעת חוק פרטית, אבל כאשר ראיתי שיש כוונה להגיש הצעת חוק של המשרד ויתרתי על הגשת הצעת חוק פרטית.

בשירותי הטלפון חלו שיפורים בשירות 14 ו-16. מה שלא חל בו כל שינוי, אלה הם הטיבוטים בחיוג. ממה זה נובע ומה אתם מתכוונים לעשות?

בחוברת החקציב מופיע אגף הנדסה במשרד התקשורת. מה התפקיד המיוחד של אגף ההנדסה?

י. אלסטר:

זה משתלב במאלתך הראטונה.

מ. בר-און:

לגבי בנק הדואר, בחוברת שלכם אתם כותבים על עידוד החסכון באמצעות בנק הדואר. אני לא ידעתי שאתם עוסקים בדבר. האם אתם מצליחים בכך?
יש ארצות שבהן בנק הדואר הוא בנק לכל דבר. אתם למעשה קצין-תשלומים וקצין-תקבולים. האם אין מקום להפוך את בנק הדואר לבנק מחזרה בבנקים המסחריים?
באשר לסוכנויות הדואר, יש מקומות שאי אפשר לקיים בהן אלא סוכנויות דואר. ואולם סוכנויות הדואר גרמו לבעיות בקייר לימי הערך בתקופת האינפלציה הגדולה. הייתי רוצה לדעת ממה נבע הדבר והאם ניתן לתקן זאת.

שאלה אחרונה לגבי השירות הבולאי. אני רואה שבטנת 1984/85 היחה ירידה בקליינטורה של השירות הבולאי. האם יש לכם הסבר לזה?
אני אספן בולים וותיק. עכשו בתי אוספת בולים. אני מוכרה לומה שהרמה של הבולים המוצאים היום על-ידי השירות הבולאי, אינה רמה. הבול לזכרו של ליאון רקנטי - ואינני יודע מדוע הוצא לזכרו בול - - -

י. אלסטר:

כראט עליית יהודי סלוניקי.

מ. בר-און:

הסדרה של ראשית התעופה בישראל או הסדרה של גבורי המחתרת, לא היו מוצלחות.

היו"ר א. שפירא:

אני מבין שהחקציב שלך מאוזן רק בתנאי שתעלו תעריפי הדואר

ב-30%.

שר התקשורת א. רובינשטיין:

ב-25%.

היו"ר י. כהן:

היינו רוצים לטמוע על חברת בזק.
אם אתם רוצים להקים רשות דואר, כיצד יש בדעתכם לטלב בה את
בנק הדואר, כי כל הכנסות המדינה ממסים עוברות דרך בנק הדואר?

י. ארצי:

אני חושב שהמטבר בכוח אדם בסירותי הדואר, נובע ממעמדו הנחות
של עובד הדואר. אין מטיכה למקצוע זה ולכן נפגע הסירות. הבעייה של מחסור
בכוח אדם מלווה את הסירות הזה שנים רבות. האם לא הגיעה השעה להחזיר קצת
יוקרה ומעמד לאיש הדואר? הדבר צריך להעשות בכל מיני דרכים וקודם-כל על-ידי
העלאת היזכר. יכול להיות שצריך לחשוב על הדיוק הקטר בין האזרח ובין הדוור.
יכול להיות שצריך לחשוב על טיסות להקלת עבודתו של הדוור.

מדוע אתם צריכים לחלק את הדואר בבתיים מטותפים לכל תיבה. אפשר
לעבור לשיטה הקיימת בארצות רבות - אם כי בהן יש מנהל בית - של תיבת
דואר אחת לכל הבית.

אחרי שבוטלו שתי הדרגות התחתונות בדירוג האחיד, יכול להיות
שיש מקום לעטוח משהו בנושא השכר לגבי הדוורים. אני מציע שהשר והמנכ"ל
יקדישו חשומת לב לנושא.

התרשמתי מדברי מר אלסטר, שאחת הבעיות לגבי צמצום מטך זמן הגעת
מכתב נובעת מאי-סיתון פעולה של הציבור. לא יתכן שיהיה מיכון והוא
ינוצל רק ב-25%. גופים צבוריים וממשלתיים הם צרכני שני-שלישים מסירותי
הדואר. שמענו טעד היום משרדי הממסלה אינם משתמשים במעטפות תקניות. אולי
צריך לחייב שימוש במעטפות במסגרת תקנות, אם לא במסגרת חוק. צריך לחנך
את האזרחים, צריך להתערב בתהליך הנפקת המעטפות, כדי שלא ימכרו מעטפות
שאינן תקניות. צריך להפעיל בענין זה, תוך השנה הקרובה, גם לחצים
הסברתיים. הדבר יכול להביא לשפור משמעותי ביותר.

כתוצאה מהפיגור בהעברת דברי דואר, התפתחו סירותים פרטיים להעברת
דואר גם בארץ וגם בחו"ל. מה מעמדם מבחינת החוק, האם הם מהווים מתחרה
לסירותי הדואר? אנו שומעים פרסמת על מסלוח מכתבים סמגיעים תוך 24 שעות
לבוסטון או ללוס-אנג'לס. אם זה גורם מתחרה רצוי, אולי צריך לעודדו?

הנושא האחרון - הסירות הבולאיי. אני נדרש לנושא זה, כי אני רואה
בו נושא חינוכי. יש לי הרושם שהבולאות הופכת יותר ויותר נחלתם של
הפנסיונרים. כאשר אתה אינך אספן מסודר, הסטנדרטיזציה מקשה. אותו בול
שאיך נקוב עליו המחיר, הוא הטולט היום, כי רציתם למנוע את ההדפסה
הבלתי-פוסקת של בולים בעקבות סינויי התעריפים בימי האינפלציה הגובהה.
עחה, כאשר אנחנו מגיעים לייצוב, אולי אפשר לחשוב על ביטול הבול ללא
מחיר.

אני בודאי אוהב את הבול הנושא דיוקנו של הרצל, אבל בניגוד
למגמה לסנות את הצבע כאשר משנים את הערך, יש צבע אחיד לכל הערכים.

י. אלסטר:

זה נעשה בסל הצורך המהיר לעבור לסקל החדש.

י. ארצי:

אני רואה בבול הרצל כרטיס ביקור של מדינת ישראל. אני שומע
שיש איסור להכניסו לבריית-המוסאוח.

מה היחסים בין שירותי הדואר ובין הצנזורה? כמה זמן הצנזורה, ובאיחוד הצנזורה לגבי מכתבים לחו"ל, מעכבת דברי דואר? אני יודע שהדבר אינו בידיכם. אבל מה אפשר לעשות כדי להקטין את העיכובים הנובעים מטיכול הצנזורה?

ע. סולודר:

אני רוצה לברך את השר - לא השתתפתי בדיון על משרד התקשורת באליאת הכנסת - ואת חברת בזק על הסקירה המאלפת שהגישו. שמעתי את הדיון ואני חייבת לומר: כל הכבוד. יחד עם זאת אנחנו יודעים שיש עוד הרבה פינות שיש בהן פיגור. ועל כן אני רוצה לשאול מספר שאלות:

שאלה ראשונה בנושא הטלפונים ב התיישבות החדשה.

ג. גדות:

ביהודה ושומרון?

ע. סולודר:

שם אין בעייה, שם יש עודף.

שאלה שניה לגבי הטלפונים במגזר הערבי, שבתחום זה הוא מקופח מאד.

אני זוכרת, באחת הסיחות שלי עם השר לאחר שהתמנה לתפקיד, הוא אמר שהוא שם לו למטרה שלפחות טלפון צבורי אחד יהיה בכל כפר ערבי. איפה הדברים עומדים?

נושא הטלפונים למספחות שכולות היה מוסדר בעבר בין אגף השיקום של משרד הבטחון ובין משרד התקשורת. עם המעבר לחברת בזק התעוררו בעיות. משרד הבטחון עשה הסדר עם חברת בזק, הסדר שאי אפשר היה ליישם אותו לגבי המערכת הקיבוצית. אבל נאמר על-ידי חברת בזק, שייעשה לפתרון הבעייה. איפה הדברים עומדים?

נושא נוסף שאני מבקשת להעלות, ונדמה לי שהשר מודע לו היטב - התנועה הקבוצית קבלה על עצמה בראשית שנות השמונים, ביזמת משרד התקשורת, להכין את התשתית לקווי טלפונים בקבוציה. זה היה בתקופה שהיה קשה לתת מספרי מנויים. הקבוצים קבלו על עצמם להתקין את החפירה והתשתית למרכזיות, וזה איפשר למשרד התקשורת לשחרר קווים למקומות אחרים. היום התעוררה בעייה שכתוצאה מההסקעות נעשו החטלום עבור השימוש הוא גבוה מאד. הייתי מבקשת לשמוע האם יש התקדמות בבדיקת הנושא.

הקבוץ הוא רשות אחת, אבל יש לו רשויות נפרדות כמו מפעל או ביח-ספר אזורי, שלא ניתן לחבר למרכזת הקבוץ ויש צורך בשלוחות.

הנושא האחרון - טלוויזיה בכבלים. נתבקשתי לספל בנושא ונוכחתי לדעת כי יש בזה גם דבר חיובי. אבל אנחנו יודעים שהענין בעייתי מבחינת החוק. איפה הדברים עומדים בענין זה?

ג. גדות:

מפעל הפייס מנהל לאחרונה מגעים עם חברת בזק, ואני רוצה לחלוק הרבה מחמאות לחברת בזק, אני מקווה שלא אצטער על כך, כי הדברים עדיין לא נגמרו.

היו"ר י. כהן:

מה הקשר בין מפעל הפייס ובין חברת בזק?

ג. גדות:

חברת בזק מסתפת פעולה עם מפעל הפייס בהקמת מערכת מקוונת -
המערכת הגדולה ביותר במדינת ישראל - -

י. צבן:

מה זה?

ג. גדות:

הפייס הולך להקים "בודקה" שיט בו מסוף. אתה שם את הטופס של הפייס וחוך חמש שניות הטופס מצולם ועובר למפעל הפייס. זה נותן רמת אמינות ובטיחות, שאין גבוהה ממנה. מר יורם אלסטר מתמצא בתחום זה. זו עומדת להיות המערכת הגדולה והמסוכללת במדינת ישראל, שבלעדיה בזק לא יכול להיות מה שהוא צריך להיות. בזק מתמודד היום עם הרמה של אמריקה. ויש להניח שעל בסיס המערכת הזאת יוכל להוסיף שירותים. אני מקווה שלא אצטער על דברי. אני בטוח שבזק יעשה את הדברים היטב. אני מציע שהמשרד יקדיש תשומת לב לענין כי אתנו לבזק לא תהיינה בעיות, או תהיינה פחות בעיות, אבל אם זה יגיע לחברות אחרות, עלולות להיות בעיות. וצריך לדאוג להתחייבות ללוח זמנים. הענין ההסתדרותי, שאנחנו לא חותמים חוזה, נותנים להם אפשרות בתוקף היותם מונופול, שנותן את זה בחנאים מסויימים - - -

י. אלסטר:

חותמים חוזה.

ג. גדות:

חותמים חוזה לגבי תקופת ההקמה. אבל יש גם ענין של קליינטים מועדפים ואתה צריך לתת להם בטחון, שהוא מעבר לרמת השירות שאתה נותן לקליינט רגיל, שיט לו טלפון אחד. צריך שהמשרד יתן גיבוי לחברה לתת אפשרות לחתום על חוזים.

אמרתי אמריקה? אז כמו אמריקה. כלומר, קליינטים מועדפים עם טיפול מועדף ושירות מועדף לגבי זמן תגובה, שזה הדבר החשוב ביותר לגורמים כמו מפעל הפייס. הנושא של זמן-תגובה חייב להיות מעוגן בחוזה השירות. אי אפשר לקבל את ההסדרים של ועד העובדים.

ז. אמיר:

לכן אמרת: הענין ההסתדרותי?

י. אלסטר:

כן. זה מסחרי. לכן הוציאו את בזק מהמשרד, כדי שיוכל לתת שירותים על בסיס מסחרי. כיום המנכ"ל, שהוא ממש בלתי-רגיל, מנוע לבוא לקראת קליינט גדול כמו מפעל הפייס, כי אין לו הכלים. לכן המשרד צריך לתת לו את הכלים, כדי שיוכל לבוא למפעל הפייס ולומר: אני יכול לתת לכם את השירותים, בעיקר כאשר על גבינו מכניסים דבר כל-כך גדול שיוכל לתת שירותים נוספית. זה דבר גדול שיוכל לתת לבזק אפשרות להתפתח לחברה אמריקאית, ואפילו להנפיק אמיסיית מניות באמריקה. אבל אז לא יכול להיות שאקזלים-בנק, שאנו עובדים אחר, יבקש מאתנו את החוזה עם בזק, ואלה יגידו: לא. צריך לתת להם את הכלים להיות אמריקה. יש להם כלים, גם צוות - - -

ז. אמיר:

גם שכר?

ג. גדות:

אם 30% מעובדי מפעל הפייס צריכים לקבל השלכת הכנסה, אני מחבייס, כי עובדי מפעל הפייס יושבים על דרגות השכר של עובדי הרשויות המקומיות.

ג. גדות

כדי לשנות את זה, אנו חייבים לחנות את מעמדם, זאת אומרת להצמידם לעובדי הבנקים.

ז. אמיר:

היום יהיה בכנסת דיון על חוק שכר מינימום.

ג. גדות:

לא איכפת לי שיתנו תנאי שכר הולמיה גם לעובדי בזק.

אמרת, אדוני המנכ"ל, שאם היו לך קוראים אופטיים, היית יכול לפתור בעיות של בנק הדואר. יכול להיות שיש לכך פתרון בהקשר הספציפי שאני מדבר עליו. אם אתם מוכנים, אני מוכן לשלוח אליכם את האנשים.

י. אלסטר:

אנחנו מוכנים.

ג. גדות:

חבר-הכנסת בר-און עסק בדבר/בנושא הטלויזיה בכבלים. נדמה לי שזה עניין של מליוני דולר. זה פחות מטריד אותי, כי אינני יודע איפה יעשו טלויזיה בכבלים ואיפה לא. ופה אנשים יפסו את הרגל או את העור, כי זה עניין יקר מאד. אני חושב שגם הערוץ השני בטלויזיה הוא חלום באספמיה, כי ערוץ שני לא יהיה, ואם יהיה, הוא ייסגר. אבל זה לא מטריד אותי. מה שמטריד אותי הוא, שאני קורא היום ידיעה ב"הארץ" שקול-ישראל מודיע שהוא מקים תחנה באילת.

שר התקשורת א. רובינסטיין:

אולמן נפרד.

ג. גדות:

יסדרו 4 יעוץ בעברית ואולי יסדרו בשפות אחרות. אני די מוטרד מהעניין הזה. מדוע? כי חלק מהרעיון המרכזי שאתה העלית, אדוני השר, היה ערוץ שני ותחנות טלויזיה בכבלים ותחנות רדיו. לאחר שביטלתי שתי האפשרויות הראשונות, הרדיו כל כולו מבחינת יכולת השידור נמצא בידי משרד התקשורת.

י. אלסטר:

בדיוק כמו הטלויזיה.

ג. גדות:

הדבר היחיד שנותר לפליטה במשרד התקשורת הוא הרדיו, וגם הוא הולך ומתמוסס. מי יטפל בזה? עוד פעם קול-ישראל? זה מה שאנחנו רוצים? אילת זה המקום הראשון שאליו צריך ללכת? מה קורה, אלא אם זה על דעת השר -

שר התקשורת א. רובינסטיין:

בניגוד מוחלט לדעתי. בניגוד מוחלט להחלטת הממשלה.

ג. גדות:

מה אתה עושה לאור הכרזה זו? האם אתה יכול לצאת מיד במכרז על העניין הזה?

שר התקשורת א. רובינסטיין:

אינני יכול, אין לי חוק.

י. כהן:

אני רציתי להעיר מספר הערות דוקא על רקע הדברים של חבר-הכנסת גדות, שרוצה להפוך את בזק לאמריקה. אנו עסקנו הרבה בהקמת חברת בזק. אני זוכר שישינו ישיבות ארוכות ודיונים יסודיים על חוק הבזק.

לגבי התקבולים על נכסים שהממשלה העבירה לחברת בזק, אני מבין שהדבר עוד לא סגור. עכשו מדברים על הקמת רשות דואר. יש נכסים שהמדינה השקיעה בהם ובודאי ירצו להעבירם לידי רשות הדואר שתוקם. יבוא יהודי ויגיד: אמריקה. איך אנו מבטיחים שינהן פיצוי מתאימה למדינה על הנכסים שיועברו?

שמענו ממנכ"ל המשרד על ההתקדמות בחלוקת דברי דואר. והוא הוסיף שהיעד הוא, שמטח זמן הגעת דבר דואר יהיה בממוצע 48 שעות. אני שומע מכל עבר טאנשים מחכים שבועיים למכתב. אני חושב שבענין זה אזרח צריך לדעת, שמכתב יגיע תוך פרק זמן מוגדר, זה יכול להיות 7 או 10 ימים אבל הוא צריך לדעת שהוא יכול לחכות פרק זמן זה ולא יותר.

בנק הדואר ממלא הרבה פונקציות וכמעט הכל נעשה בו בחינם. אדם בא מכניס כסף מוציא כסף, ואיך שום עמלה. אינני מתנגד לכך. אבל האם אי אפשר להרחיב את שירותי הבנק ולהפוך אותו לבנק בר-תחרות בבנקים המסחריים? העמלות הקיימות בבנקים המסחריים הן עוד לאור היום. בנק הדואר יכול להיות גורם שיעודד תחרות. אם נוסף לכך תהיינה הכנסות למדינה, מה טוב.

י. צבן:

אדוני היושב ראש, לפני שאתייחס לבעייה העיקרית, אני רוצה להאזין את שר התקשורת, האם בתכנון שלכם לגבי הגבלת שיחות מקומיות תקחו בחשבון קשישים, קשישים בודדים שלגביהם שיחה בטלפון היא צורך קיומי. היום אשה בת 70 שנמצאת לבדה בבית, מדברת הרבה זמן עם ילדיה.

א. ויינשטיין:

וגבר בן 35 שאינו נשוי?

י. צבן:

לגבי קשישים זה ענין רציני. כל מי שעוסק בנושא הקשישים יודע זאת. אני יודע שבחולון - נדמה לי שזה קיים גם במקומות אחרים - דוורים לקחו על עצמם ההתנדבות לפקוד קשישים באופן קבוע תוך כדי חלוקת הדאר. כיושב ראש הועדה לחלוקת פרס יושב ראש הכנסת, הענתי את פרס יושב ראש הכנסת ליוזם הרעיון. איך אנו מעודדים את הדבר הזה?

יש מחסור בכוח אדם במשרד התקשורת ומחסור בתקנים שהשכר בהם ראוי ליאנשים צעירים יבואו וירצו לעבוד. יש בזה לא רק היבט חברתי אלא גם היבט כלכלי. יש שיקול כלכלי לתת שכר ראוי לעובדים כדי שיבואו, כי על-ידי כך גדלות גם ההכנסות.

האם יש במשרד התקשורת עובדים שבחודש דצמבר השכר שלהם היה פחות מ-360 שקל. אני שואל על 360 שקלים, כי כפי שנמסר על-ידי הלל דודאי, השכר הנמוך ביותר בדצמבר לעובד מדינה היה צריך להיות 360 שקלים.

ז. אמיר:

מהו הכר המינימום?

י. צבן:

שכר המינימום בחעשייה הוא 270 שקלים, אבל בשירות המדינה, על-ידי

במסגרת החי הודגה הנמדדת והתוספות שקבלו אלו שאין להם תוספת ייחודית, השכר הנמוך ביותר לעובד מדינה היה צריך להיות בדצמבר 360 שקלים.

יש תשלומים שאי אפשר לשלם בבנק הדואר, כמו ביטוח חוב לרכב. בהודעת התשלום שקבלתי השבוע כתוב: לא לשלם בבנק הדואר.

י. אלסטר:

זו איננה החלטה של בנק הדואר.

י. צבן:

אתם אינכם צריכים להסכים לזה.

י. צבן:

אני משלם ביטוח חובה דרך חברה מנורה.

י. אלסטר:

אתה אינך יכול לחייב חברה פרטית לעשות עסקים עם בנק הדואר.

י. צבן:

זה ביטוח חובה. אם הביטוח הזה מחוייב על-פי החוק, אני חושב שלא יכול להיות מצב שחברה אחת עושה זאת דרך בנק הדואר וחברה שניה - לא. יש לכם קמ"ץ לענייני הקמורה בטוחים.

סר התקשורת א. רובינסטיין:

2 קמ"צים.

י. צבן:

אני הייתי רוצה לשמוע מה קורה שם, גם בשירותי הדואר וגם בתחום

הבזק.

תעריפי הדואר, למתי מתוכננת העלאה? אני מקווה שזה ייעשה בתיאום עם נושא תוספת היוקר, כדי שלא יהיה עיקר העלאה זו מהמדד.

האם יש בדעתכם להוציא סדרה של בולים המתייחס לדמויות שבלטו במאבק נגד הגזענות והאנטישמיות ב-200 השנים האחרונות, כדי לשלם את הדבר בתודעה שלנו?

הקשר עם מאגרי המידע הממוחשבים, אני מבין שאתם מופקדים עליו.

סר התקשורת א. רובינסטיין:

על רישוי החברות.

י. צבן:

האם התעריפים לגבי כל שעת התקשורת מוספעים על-ידכם או נקבעים על-ידכם? אני מבין שהמדען של מסרד התקשורת מעורב בנושא. איפה הדבר עומד, כי בוועדת המיחשוב של הכנסת נתקבל הרושם שדבר זה הוא יקר מאוד. אני מבין שהיקף הדברים המועברים, אינו תלוי בכך.

סר התקשורת א. רובינסטיין:

בחברות, לא בנו.

י. צבן:

עם שום מאגר מידע ממלכתי לא קשורים ישירות?

סר התקשורת א. רובינסטיין:

י. אלסטר:

אנחנו מניחים את התשתית ומאפשרים ללקוחות להשתמש בהם.

י. צבן:

באיזו מידה התעריפים מושפעים על-ידכם?

ז. אמיר:

אני רוצה להתייחס לבעיות החמורות. במגזר הדרוזי והערבי. ישוב מרר שיש בו 20,000 חוטבים, איך בוסניף דואר, וכל הדיבורים אינם מועילים. לא יכול להיות שישובים דרוזים וערבים יחזרו עצמם מקופחים לעומת ישובים יהודים יותר קטנים.

נושא שני שאני רוצה להעלות - קליטת שידורי הטלוויזיה בחלקים שננים של הארץ. אני יודע שהנושא מתגלגל בין חברת בזק ובין משרד התקשורת. אבל לא יכול להיות שבחלקים גדולים של הארץ, לא יוכלו לקלוט את הטלוויזיה הישראלית. אזרחים משלמים אגרה ואינם יכולים לקלוט שידורי הטלוויזיה.

שר התקשורת א. רובינשטיין:

אתה מתכוון לדימונה?

ז. אמיר:

גם לדימונה.

שר התקשורת א. רובינשטיין:

זה שופר.

ז. אמיר:

אבל עדיין יש שכונות שבהן אי אפשר לקלוט את שידורי הטלוויזיה. אני מברך על המידע שקבלתי היום בוועדה, שקול-ישראל רוצה להקים חנות שידור באילת. אולי בדרך זו תתקרב אילת למדינת ישראל. ובכל זאת אני חושב שצריך לפתור בעיית אי-קליטת שידורי הטלוויזיה - - -

י. ארידור:

ניתן לפתור את הבעיה על-ידי הצבת אנטנה על מגדל מים. כאשר מדובר במאות משפחות, זה עולה פרוטות.

ז. אמיר:

אם יש לכם פתרון טכני לבעיות קליטת שידורי הטלוויזיה, צריך להביא זאת לידיעת התושבים, כי כאשר קורה דבר כזה בערב, התושבים פונים אלי, כאילו אני ממונה על הדואר ועל בזק.

י. ארידור:

אנטנה אחת פותרת את הבעיה.

ז. אמיר:

זה לא משחרר את משרד התחבורה. יכול להיות שצריך להתקין חנות-

מימסר.

שר התקשורת א. רובינשטיין:

זה כרוך בהוצאה גדולה יותר.

ז. אמיר:

פעם חייבתם את הרשויות המקומיות שתהיינה אחראיות על השמירה על הטלפונים הצבוריים. לרשויות המקומיות אין אמצעים לכך. אני יודע שבנושא זה של הטלפונים הצבוריים נעשתה על-ידי המשרד עבודה גדולה ויפה, ואני מברך על כך.

ועדה זו החליטה, להעניק ליטובים המרוחקים 100 ק"מ ממרכז הארץ 200 שיחות חינם והנחה בדמי שימוש. משרד התקשורת התעלם מהחלטה זו.

ס. אלחנני:

היחה המלצה של הוועדה לתת 200 שיחות חינם באזור ג', וזה החבטא בירידת התעריף הקבוע וזה עדיף על שיחות חינם. המלצה זו של הוועדה נתקבלה לפני הקמת חברת בזק. הסמכות של ועדת הכספים לגבי חברת בזק יותר קטנה מאשר לגבי משרד התקשורת.

ז. אמיר:

אם בחקופה של אבטלה המונית אי אפשר לגייס כוח אדם לשירותי הדואר, צריך לעשות משהו במשרד התקשורת. לא רק השכר קובע, גם הקביעת בעבודה וגם התנאים הסוציאליים קובעים. לכן אתם צריכים לצאת בפעולת הסברה, כפי שעושה המטרה כאשר היא רוצה לגייס אנשים לשירותיה; אני מבין שבערי הפיתוח חסרים לכם עובדים.

שר התקשורת א. רובינשטיין:

חסרים.

ז. אמיר:

אם תגיד שחסרים עובדים בדימונה, סדרות ואופקים, אני אביא לך

אנשים.

שר התקשורת א. רובינשטיין:

חסר לי תקציב להעסיק את האנשים.

ז. אמיר:

אם כך, האינפורמציה שקבלנו היא מטעה.

שר התקשורת א. רובינשטיין:

יש לנו שתי בעיות: יש בעייה של שיא כוח אדם תקציבי ויש בעייה שבמקומות שאנו צריכים עזרה במיון, כמו בתל-אביב, איננו משיגים עובדים למסמרת-לילה, לא סטודנטים ולא אחרים. גברים בכלל אינם באים. גם לבזק יש בעיות למשיג כוח אדם למסמרת לילה.

ז. אמיר:

אני שומע שאין כוח אדם.

שר התקשורת א. רובינשטיין:

למסמרת לילה ולעבודה ארעית.

ז. אמיר:

אנחנו מנצחים כל מיני אישים בבוליהם. האם חשבתם להנציח רבנים של עדות שעלו לארץ אחרי קום המדינה. לדוגמה, אם הייתם מוציאים בול עם דיוקנו של הרב חיים פינסו, עדה גדולה בארץ היחה שמחה מאד.

אדוני השר, לא יכול להיות שכוחבים להנהלת בזק בבאר-שבע סמוכנים לוותר על טלפון - אני מנדב טלפון אחד מהסניים שיש לי למדינה - ולמרות פניות חוזרות ונסנות, אין מקבלים תשובה. אם לחברהכנסת אין נותנים תשובה, למי נותנים תשובה?

היו"ר א. שפירא:

כנראה שבאזור זה אין בעייה של קווי טלפון.

ז. אמיר:

אבל מותר לי לוותר על קו טלפון?

י"ד התקטורת א. רובינשטיין:

בהחלט.

א. ויינשטיין:

בדברי בדיון במליאת הכנסת העליתי כמה נושאים, ולא קבלתי תשובה.

שר התקטורת א. רובינשטיין:

עדיין לא עניתי על הדיון בכנסת.

א. ויינשטיין:

מתי תוגבלנה הסיחות המקומיות?

מתי יהיה בחשבון הטלפון פירוט למי התקשר המנוי, כפי שקיים

בארצות-הברית?

האם אפשר להגדיר מהו מכתב גדול ומהו מכתב רגיל, ולקבוע שמכתב

גדול יימסר לנמען בביתו והסולח יסלם, ולא יצטרך האדם לפנות לדואר כדי

לקבלו?

היו"ר א. שפירא:

כאשר איטרה הוועדה העלאת תעריפי הדואר ביולי 1985, הבאתם דוגמה

שמטלוח מכתב מישראל לחו"ל הוא הזול ביותר. לכן אני שואל: אולי במקום

להעלות תעריפי הדואר המקומי, תעלו מחיר מטלוח מכתבים לחו"ל? אין צורך

לסבסד מטלוח מכתבים לחו"ל.

שאלה אחת לגבי חשבונות הטלפון: קרו מקרים שאנשים קבלו חשבונות

טלפון על עטרוח אלפי דולרים. יש חברות שמשלמות הרבה מאד כסף, וקורות טעויות בחשבונות באופן בלתי רגיל.

כאשר רוצים להתקשר עם חוץ-לארץ באמצעות קו 18 מטעה 20.00 זה

בלתי-אפשרי. הקו חפוס כל הזמן. וכך הדבר בכל עיר בארץ. לא כל אחד יודע לחייג חיוג ישיר לחו"ל, וקו 18 אינו יכול להסיג.

אני מצטרף לכל המחמאות שחלקו חברי הוועדה למשרד.

אדוני השר, אנחנו הנהגנו לימוד דף גמרא באמצעות הטלפון. כל

יהודי יכול ללמוד דף גמרא בטלפון בשעה הנוחה לו. התחלנו ב-50 קווים,

והיום יש לנו 100 קווים.

עכשו, כשאתם רוצים להגביל סיחות מקומיות ל-5 דקות - - -

י. ארידור:

כאן יש מאבלה, כי הכוונה איננה להעלות מחיר, אלא למדוד את

הזמן, והמדד מודד מחירים ולא זמנים. המדד אינו מודד את סל התקטורת - - -

שר התקטורת א. רובינשטיין:

לא זו היתה הכוונה.

י. ארידור:

אבל פעם זו היתה הכוונה.

היו"ר א. שפירא:

אני מודה למשרד התקטורת על העזרה שקבלנו בנושא זה. במשך 24

שעות, מי ירוצה ללמוד דף גמרא, יכול ללמוד באמצעות הטלפון. לקחנו

לענין זה את המורים הטובים ביותר. אנחנו מקיימים מפעל חיוב זה בירושלים אם תהיה הגבלה של 5 דקות, מונעים מאדה ללמוד דף גמרא.

שר התקשורת א. רובינשטיין:

כל הדף?

היו"ר א. שפירא:

כן. ללמוד דף גמרא זה לוקח טעה. אני חושב שזו תרומה לכל עולה חדש, לכל יהודי שלא למד גמרא והוא רוצה ללמוד. אם הוא רוצה ללמוד בטעה 10-11 בלילה, הוא יכול ללמוד. יש מקומות שמעבירים את השיעור בגמרא ברמקול. את הרעיון הזה התחלתי לממש בתקופת כהונתו של השר צפורי.

שר התקשורת א. רובינשטיין:

זה ענין של 3-4 שעות.

י. צבן:

זה תלוי בסוגיה. האם זה תקליט?

היו"ר א. שפירא:

כן, על-פי הדף היומי. התחלנו ביר שלים ועכשו אנו עובדים על פתיחת שירות זה בתל-אביב ובחיפה. שירות זה נותן אפשרות לפועל שעובד במשמרות ללמוד דף גמרא בטעה הנוחה לו.

בן-דודי ז"ל הוא בעל הרעיון של דף יומי. כאשר הייתי לפני מספר שנים בניו-יורק אמר לי אחד הרבנים: אתה מאמין לאפייר לשמוע בטלפון דף גמרא? לא האמנתי, אך התברר שאפשר ואפשר. בניו-יורק הנהיגו לימוד דף גמרא באמצעות הטלפון. ואני פעלתי להנהגת לימוד דף גמרא בישראל.

אדוני השר, אני רוצה להגיד לך משהו על הערך השני בטלוויזיה. בחודש האחרון קרו בארץ כמה מקרים חמורים מאד, שכל יהודי צריך לשבת ולחשוב עליהם: התאבדויות של ילדים, לא היה דבר כזה, בחודש אחד ילד אחרי ילד מתאבד. קרה מקרה שילד בן 14 רצח את אביו ואמו ושתי אחיותיו. זה ממש מזעזע. אני חושב שסרטי האלימות בטלוויזיה, יש להם השפעה. אני חושב שאין צורך בערוץ שני, תראה את הצרות שיש לנו מהערוץ הראשון.

אני חוזר ומבקש לגבי לימוד דף יומי באמצעות הטלפון - - -

שר התקשורת א. רובינשטיין:

מה מסך זמן השמיעה של דף הגמרא, 10 דקות?

היו"ר א. שפירא:

לא. אפשר ללמוד דף גמרא בעשר דקות? אורך התקליט הוא עד טעה.

שר התקשורת א. רובינשטיין:

זו בעייה גדולה.

ד. דנינו:

אדוני השר, מה קורה כאשר אדם מטלם עבור מכתבים וחבילות שהוא שולח והוא מקווה שיגיעו ליעדם, ואחר-כך מתברר לו שהם מגיעים לפח האספה? האם מישהו בדק את הדבר הזה? במו עיני ראיתי חבילות של מכתבים שסולם בעבורם טבין ותקילין, נזרקו לפח האספה, ואני יכול לציין את המקומות.

יש לנו חברת בזק, וכאשר המנוי מנסה להתקשר ואין לו, והוא פונה לחברת בזק ומבקש לבדוק אם הקו מחוב, מתברר לו שעל הקו הזה הרכיבו

קו אחר ללא הסכמת בעל הקו.

שר התקשורת א. רובינשטיין:

אתה מתכוון לקו משוחף?

ד. דנינו:

כן.

בחשבון הטלפון כתוב, שאם יש בעיות לגבי החשבון, יש להתקשר למספרטלפון מסויים. כאשר אחת מחקשר מפנים אותך למספר אחר וזה טוב מפנה אותך למספר אחר. זה מצב שלא יכול להיות.

חבר-הכנסת ז'ק אמיר דיבר על הנצחת רבנים בבולים. אני יכול לומר לך שביקשו לקיים דיון על הרמב"ם במליאה הכנסת, ונענו: חס וחלילה, במליאה? ופתאום היה מקום לדיון במליאה על מרסין לוותר קינג. אני חושב שיש מקום להנציח רבני העדות שהגיעו לישראל למענם ולמען ילדיהם.

ע. עלי:

אדוני השר, מה בדעתך לעשות בנושא הטלוויזיה בכבלים. מדוע אי אפשר לספל בנושא זה, זה מעל לבינתי. חייבים להאבק בחופעה זו של פירטיות שהעולם התחתון מעורב בה, סי לטרש את הנגע הזה. ואם בטלוויזיה בכבלים עסקינן, מה עלה בגורלה של ההצעה לאפשר טלוויזיה בכבלים ברישיון של הרשויות המקומיות? אני חושב שכאן יש צורך בחיאום בין משרד התקשורת, הרשויות המקומיות ומשרד החינוך והתרבות. נושא שני שאני מבקש להעלות הוא - תעריף שיחות הטלפון בערי הפיתוח. לא די שתושבי ערי הפיתוח רחוקים ממרכז הארץ, עלות המחיה שלהם גבוהה יותר. כאשר ילד לומר באוניברסיטה, זה כרוך בהוצאות גדולות על מגורים וכלכלה. וכולנו מדברים על פיזור האוכלוסיה, על התיישבות ועל ציונות. לפחות בנושא התקשורת אין כל הצדקה - בודאי לא מבחינה כלכלית - שמי שמתקשר בטלפון מקריית-שמונה לתל-אביב, יצטרך לשלם על כל 8 שניות, כאילו היתה זו שיחה מקומית. האם אינכם חושבים להוזיל את התעריפים לאזורים מרוחקים?

מה דעתכם על הגבלת שיחה מקומית?

מ. שטרית:

אתה אינך מדבר בשח אסתך.

ע. עלי:

אינני מדבר מתוך זיקולים אישיים. אני יושב בכנסת ישראל ורואה את הנושא מבחינה לאומית.

אני חשבתי שהצעת היושב ראש, שלא יגבילו שיחות מקומיות בגלל לימוד הדף היומי באמצעות הטלפון לא היתה רצינית. אם היתה רצינית, הרי כאשר באי לועדת הכספים של הכנסת ומציעה הצעה כזאת, זה פוגע. בגלל לימוד הדף היומי בגמרא נשטיף ילא להגביל שיחות מקומיות?

י. כהן:

הוא ביקש למצוא לזה פתרון.

ע. עלי:

צריך למצוא לזה פתרון, אבל זה איננו ניכוק להמשיך בשיחות מקומיות ללא הגבלת זמן.

אני מצטרף לברכות שהושמעו למשרד התקשורת.

היו"ר א. יפירא:

אני מברך את חבר-הכנסת שמעון בן-שלמה להצטרפותו לוועדת הכספים.

ש. בן-שלמה:

מרבית הדברים כבר הועלו. אני הייתי רוצה להעלות הנושא של קו 18. מי שרוצה לחייג לחו"ל באמצעות קו 18, צריך לחכות שעות. וכאשר משיגים קו ומתחילים בשיחה, היא נפסקת מספר פעמים.

שר התקשורת א. רובינשטיין:

גם לאחרונה?

ש. שלמה:

גם לאחרונה.

יש תופעה של גניבות ממכתבים. מה עושים כדי להחגבר על כך?

ג. שפט:

אני הבינתי מדברי מנכ"ל המשרד שחלה עלייה בהעברת דואר למיון ממוכן. ואולם אני רואה בטבלה שבחוברת התקציב, שיש ירידה באחוז הדואר הממויין על-ידי מיכון.

שר התקשורת א. רובינשטיין:

אנחנו נסביר זאת.

ג. שפט:

אני מסתכל מבנה המשרד, ואני רואה: שר התקשורת, מנכ"ל משרד התקשורת, ומתחת למנכ"ל כל כך הרבה תפקידים - שירותי הדואר, השירות הבולאי, בנק הדואר, ואילו המסנה למנכ"ל מופיע בפני עצמו. מה תפקידיו של המסנה למנכ"ל?

י. ארידור:

זה במסגרת הדה-פולטיזציה של משרד התקשורת.

ג. שפט:

אני שואל.

י. ארידור:

נתתי תשובה.

שר התקשורת א. רובינשטיין:

התשובה נכונה.

י. ארידור:

במשרד התקשורת הוצאה הוראה שרק למנכ"ל מותר להיות חבר מפלגה, אבל אם המסנה למנכ"ל הוא חבר מפלגה, עושים לה דה-פולטיזציה. זה נכון?

שר התקשורת א. רובינשטיין:

לא, זה לא נכון.

פ. סטריח:

התקנת כל טלפון כרוכה בהוצאה כספית, והיום ההוצאה הכספית להקנת טלפונים באה מקופת המדינה. אם יש מערכת שיכולה להיות בנויה על

בסיס שימוש הציבור, אם יש מערכת שיכולה לגייס כסף מהציבור במסגרת של אמיסיה, הרי היא בתחום התקשורת. ואני מוכרח לומר שאף פעם לא היה נסיון לאפשר לחברת בזק להוציא אמיסיה על מנת להרחיב את השירות. אם תהיה אפשרות לחברת בזק לגייס כסף על-ידי הנפקת אמיסיה, יהיה אפשר לקצר מסך זמן ההמתנה לקבלת טלפון.

הנושא השני שאני רוצה להעלות הוא - ערוץ שני לטלוויזיה. אני רוצה לברך את שר התקשורת על העקשנות שהוא מגלה כדי שאפשר יהיה להגיע להפעלת ערוץ שני. בינתיים אנו חיים עם ערוץ אחד של טלוויזיה ואנו חשופים לסידורים מארצות ערב, חשופים לתרבות של מדינות ערב. זה מה הרואים ילדי ישראל בכל מקום בארץ. אין כל הגיון בכך שלא נאפשר לפתוח ערוץ שני ולא נאפשר קיום טלוויזיה בכבלים, כדי לפתוח את הציבור לתרבות אחרת, ולא רק לתרבות של מדינות ערב. יש בידי חמר על תכנות הטלוויזיה בכבלים בארץ. יש 250 תחנות ויש בידי פירוט של המפעלים, חלקם מראשי העולם התחתון, שסולטים בכוח ובמסטר אימים במינויים כדי שימשיכו לללם, והם מגלגלים 25 מליון דולר. ושמעתי שלעולם התחתון בחוץ לארץ יש מגמה להכנס לעניין.

מתברר שבכפרים הערביים בארץ, החל מסעת חצות, משדרים בטלוויזיה בהבלים סרטים המראים איך להכין חמר נפץ.

שר התקשורת א. רובינסטיין:

זה לא נמסר לנו.

מ. שטרית:

אני מעלה זאת, כי אני מבקש ששר התקשורת יפעיל בעניין זה את המסטרה. אני הבאתי דוגמה להראות באיזו מציאות אנו חיים. אין מוכנים לפתוח ערוץ שני, אבל היום יש הפקרות, משדרים סרטים פורנוגרפיים ומפעילים משטר אימים נגד אזרחים.

היו"ר י. כהן:

אדוני שר התקשורת, בודאי חשת שחברי הוועדה גילו עניין רב במשרד התקשורת. נשמח לשמוע את תשובתך.

שר התקשורת א. רובינסטיין:

אני מודה לחברי הוועדה.

לטאלתו של חבר-הכנסת בר-און, יתכן שאם משרד התקשורת ימשיך ברה-ארגון ויהיה מוכן לכך, אפשר יהיה לאחד אותו עם משרד אחר, נניח, עם משרד התחבורה. אבל בתנאים הקיימים, אינני רואה אפשרות לכך. בכל ארצות אירופה יש משרד תקשורת. באנגליה יש דבר מיוחד במינו. שם חברה בזק היא חברה פרטית, ומעליה יש שני גופים: משרד התעשייה והמסחר ומשרד התחבורה. בהחלט יתכן הדבר, אינני מחדש שום מבנה ממשלתי. אני אומר זאת בהמשך לקו החיובי של קודמי, של השר צפורי. אינני רוצה ללכת לפי התפיסה הביורוקרטית, של יותר סמכויות ויותר אנשים, אלא להפך - לפרוק מעל המשרד סמכויות ולחת יותר חפץ לאזרחים.

ג. גדות:

השר צפורי החל בכך.

שר התקשורת א. רובינסטיין:

שיבחתי אותו. התשובה שלי: בהחלט יתכן הדבר. בסלב יל הרה-ארגון היום זה בלתי-אפשרי.

אשר לשיבושים בחיוב הטלפוני - - -

סיו"ר י. כהן:

אולי נימנע מחר על חברת בזק?

שר התקשורת א. רובינשטיין:

אני רוצה להזמין את חברי הוועדה לסיור בחברת בזק.

היו"ר י. כהן:

ההזמנה מתקבלת.

אשר לעידוד החסכון בבנק הדואר, אנו הגטנו הצעה לחיקון החוק בנושא זה. אנחנו בחכניות החסכון איננו ממלאים חפקיד. אבל גרוע מזה, בחסכון השיקים, איננו יכולים לתת ריבית דביטורית ולהטיל ריבית כרדיטורית. אנו רוצים להפוך את בנק הדואר לא לבנק מסחרי, אלא לבנק ג'ירו, בנק תשלומים. במסגרת חוק רשות הדואר, ניתן לעינות זאת. במסגרת הקיימת לא ניתן לעשות זאת. בקוטי אנו נחמודדים עם התשלומים.

היו"ר י. כהן:

אתם מתכוונים להתחרות בעמלות של הבנקים?

שר התקשורת א. רובינשטיין:

גם היות אנו מתחרים התחרות יותר מדי גדולה. ואנו מבקשים להביא בתבוע הבא הצעה להעלאת האגרות על בעלי חשבונות.

ז. אמיר:

עכשו יש הקפאה.

שר התקשורת א. רובינשטיין:

במועד שלא תהיה הקפאה, כי היום אנו מסבדים את בעלי החשבונות, וזו גם דרישת האוצר.

לגבי השירות הבולאי, משרד התקשורת אמנם מנהל את השירות הבולאי אבל יש לו ועדה של פרופסורים בראשות פרופ' נדבה שקבעה רשימת האישים והמטלה צריך לאתר כל דיוקן על בול. אבל אני רוצה לומר, שכל חבר הכנסת מוזכן להציע הצעה לגבי אישים נוספים שצריך לכלול ברשימה.

ג. גדות:

כל אזרח.

שר התקשורת א. רובינשטיין:

כל אזרח.

ע. סולודר:

הבחירה נעשית לפי קריטריונים?

שר התקשורת א. רובינשטיין:

כן. הנצחנו את רקנטי כמנהיג יהדות סלוניקי.

אנו מוכנים לקבל המלצות מחברי הכנסת ונעביר אותן לוועדה. אנו מוכנים לקבל את ההמלצה להנצחת הרב חיים פינסו ונעביר אותה לוועדה.

להערות של הגב' סמדר אלחנני, נכון יש הפרטים והם נובעים מרמת השירות. אני חושב שרמת השירות שנותן המשרד היא למטה מהנדרש. אם היינו נותנים שירות כמו באירופה, היינו צריכים לתבוע העלאה הרבה יותר גדולה של התעריפיה.

א. רובינשטיין

נשאלתי מדוע לא תהיה תיבת דואר אחת רריח משותף. תיבת דואר אחת בבית מיוחד במציאות הישראלית היא מוקד לחיכוכים בלתי רגילים.

לגבי גיוס עובדים, המשכורות שלנו נמוכות מאד. זו בושה וחרפה שאנו טיילמיה מייכורות כאלה. אנו חייבים לתקן זאת במסגרת רכות הדואר.

היו"ר י. כהן:

אתם נהניתם מביטול שתי הדרגות התחוננות בסולם האחיד.

שר התקשורת א. רובינשטיין:

כן, יותר מכל מירד אחר, כי אצלנו 1300 עובדים עלו בדרגה עם ביטול שתי הדרגות הנמוכות. כאשר אני רואה מה מקבל דוור, אני בוש ונכלם.

א. רובינשטיין:

דוור עובד לפי שעות

ע. סולודר:

היתה הצעה להעסיק בני נוער בחלוקת דואר בחופשות.

י. אלסטר:

זה קיים.

אנו מתגברים על המחסור בכוח אדם בכל מיני שיטות, וקודם כל על-ידי מיכון. אנו מפעילים את התקטי"ר לגבי דואר ממסלתי, שהיום הוא אינו תקני, ואנו רוצים לחייב את מירדי הממשלה להיחמש במעטפות תקניות. כל זה לוחח זמן ויש קשיי הסתגלות.

היו"ר י. כהן:

המעטפות של מירדי הממשלה אינן תקניות

שר התקשורת א. רובינשטיין:

לא. אנו רוצים להנהיג תקן ישראלי מחייב למעטפות. אנו רוצים להפיק מטירי שירות שידריכו את הארח איך להדביק בול, כי הבול ממיין את המכתב. לפי הבול המונה יודעת אם זה דואר לארץ או לחו"ל.

אנחנו רוצים ללכת לכל זה, אבל רבותי, אנו חנוקים בתקציב בצורה שלא תיאמן, וחנוקים עוד יותר בשיאי כוח אדם. בירוסלים יש לנו צואר בקבוק של חלופה, ואיננו יכולים לגייס כוח אדם. במקום זה אנו מוציאים על עוד דור של מחשב.

שירותי הדואר הפרטיים - ביודעין איננו נלחמים בהם. הדבר היחיד

שיצאנו נגדו, אלו הן תיבות הדואר הפרטיות, כי עכשו ניתן מספיק תאי דואר בערים כדי לכסות את הביקוש. מה שהיינו צריכים לעשות זה לקבל מהשירותים הפרטיים אגרה שנחית.

ג. גדות:

למה אתה צריך לקבל אגרה?

שר התקשורת א. רובינשטיין:

אני צריך להוביל דואר לכל הארץ והחברות הפרטיות לוקחות את הסמנת. אני לא נלחם בתחרות, אבל אנו צריכים יחד עם סיפור השירות, לאזן את ההיבט שלא-רווחי של השירות שלנו.

ג. גדות:

זה אינו נכון, כי המטרד בא לידיה את כלל עם ישראל. אם מישהו

מצליח לחת לעם ישראל, במגזרים מסוייכים, שירות טוב יותר, הוא מטלם את

המס באמצעות מס הכנסה.

שר התקשורת א. רובינשטיין:

אני מחאר את המצב הקיים.
אני מקבל את ההערות לגבי חברת בזק, ואני מציע שהן חועברנה לחברת בזק.

לגבי הנפקת אמיסיה של בזק בניו-יורק, זה צעד ארוך, אבל אם רווחיות החברה לא תגדל, זו תהיה בעייה.

מ. שטרית:

והנפקה בארץ?

שר התקשורת א. רובינשטיין:

בארץ זה שולי.

לגבי קוראים אופטיים, תודה על העצה, אם כי אנו מוכתבים על ידי שיא כוח אדם תקציבי.

לגבי החלטת רשות הטידור על פתיחת ערוץ שני ואולפן רדיו באילת, זה בניגוד לחוק. הייתי מציע לרשות הטידור לא לדבר על הערוץ השני לפני שיפתרו את הבעיות של הערוץ הראשון. חוץ מזה, לפי החוק, אין פרסום מסחרי בטלוויזיה. דבר נוסף - יש החלטת ממסלה שמדברת על ערוץ שני במסגרת רשות עצמאית. כאשר תקציב רשות הטידור לא אושר בכלל וכאשר יש דפיציטים, הדבר אינו נראה לי, ואני אבדוק חוקיותו. אם העניין לא חוקי, אני אפעל.

לגבי בול הרצל, הוא הונפק במהירות עצומה, כדי להכין אותנו לקראת המעבר לסקל החדש. לדעתי, זה היה הישג בלתי-רגיל של השירות הבולאי, שהכניס אותנו לעידן הסקל החדש.

נושא הטלפונים בהתייבות החדשה - בהחלט יש בעייה של תעריף ושלוחות. אנו בודקים את הדברים, כי אי אפשר להשוות תעריף של קבוץ ותעריף של מפעל מסחרי בקבוץ.

לגבי טלפונים בהתייבות, פרט לרמת-הגולן - וגם בה אנו חונכים מרכזיה חדשה - אין מצוקת טלפונים בהתייבות.

ע. סולודר:

ומה על בקעה-הירדן?

שר התקשורת א. רובינשטיין:

אין מצוקה. אולי אין טלפון לכל חבר קבוץ בחדרו - וגם זאת יש בלמעלה מ-60% מהקבוצים, טלפון בכל חדר - - -

היו"ר י. כהן:

בעניין זה הסר צפורי תרם תרומה גדולה, הוא ע"ה מה שלא עשה אף שר לפניו.

ע. סולודר:

תרם להתקנת טלפונים אבל לא לתעריפים.

שר התקשורת א. רובינשטיין:

הבעיה של המועצות האזוריות אנו פותרים באמצעות הצעת חוק שמאפשרת מיתחמים. הגשנו הצעת חוק מיוחדת כדי לפתור בעיית המועצות האזוריות. לדאבוני - ואני אומר זאת כחבר הכנסת - מכונה החקיקה הממשלתית היא אטית, וזו הסיבה לחוק הערוץ השני עושה דרכו באטיות.

היו"ר י. כהן:

בגלל מה?

שר התקשורת א. רובינשטיין:

בגלל השיטה שאין לה אח ורע בסוף ממסלה בעולם. המכונה הממשלתית היא כמו מכונה שיש לה רק בלמים, מתחלקת במורד ונעצרת, מנוע אין לה, ובמשך השנים הוספו עוד מעצוריה ועוד מעצורים. ראש הממשלה שאל, תוך כמה זמן תעבור הצעת חוק הערוץ השני בוועדת השרים לחקיקה? באנגליה חוק שאינו עושה דרכו מהממשלה עד הקריאה השלישית בפרלמנט, אין מחילים עליו חוק הרציפות. היום להעביר חוק בממשלה, שנה זה פרק הזמן המינימלי, פרט לחוקי מסים. בענין המועצות האזוריות הצעת החוק צריכה לעבור בוועדת השרים לחקיקה.

ע. סולודר:

כמה פעמים בשבוע יוצאת הוועדה?

שר התקשורת א. רובינשטיין:

פעמיים בשבוע. תהליך החקיקה בממשלה הוא פרלמנטרי כמו בממשלה שהיא כנסת-זוטא, פרט להבדל אחד, ששם ההסתתפות גדולה יותר.

אינני מודע לבעיה של טלפונים למשפחות יכולות בקבוצים.

ע. סולודר:

נושא זה היה מוסדר בין אגף השיקום במשרד הבטחון ובין משרד התקשורת. עם המעבר לחברת בזק, התעוררו בעיות.

שר התקשורת א. רובינשטיין:

מזה אין מנוס.

במגזר הערבי, פרט לשני ישובים, אין ישוב ערבי שאין בו טלפון.

ע. סולודר:

ומה על הברווים?

שר התקשורת א. רובינשטיין:

אינני מדבר על מאהל.

יחד עם זאת יש הבדל ברמת שירות הטלפונים בין המגזר היהודי ובין המגזר הערבי, אלא שעם החקנת תקנות בזק, יהיה הכל על בסיס אחד, כדי למלא אחרי התקנות. אנו מתקינים אלפי טלפונים בכפרים הערביים.

אין לנו סמכות בענין טלוויזיה בכבלים. היועץ המשפטי אסר לתת טלוויזיה בכבלים אפילו לקריית-מוננה במקלטים. בערבה יש קבוצים עם טלוויזיה בכבלים בנושאי חקלאות, ואינני יכול לאיר. את זה הממשלה צריכה לחקן והענין נמשך ונמשך ללא צורך.

לשאלתו של חבר-הכנסת יגאל כהן על העברת נכסים ותקבולים
לממשלה, אני יציע שבסיוור בבזק נדבר על כך.

היו"ר י. כהן:

הבעייה הזאת לא נפתרה?

שר התקשורת א. רובינשטיין:

יש בעייה של השפעת חלוקת אגרות החוב הבלתי-צמיחות. אם תקבל
הפרישות שאנו מתנגדים לה, זה סוף חברת בזק. בתעריפים הנוכחיים, אם
יוטל מס הכנסה על חברת בזק, במקום לפתור בעיית חור הממתינים לקבלת
טלפון, יגדל מספר הממתינים לקבלת טלפון. מכיוון שאני חושב שטלפון לכל
דורש, זה לא רק צורך חברתי, זה גם צורך כלכלי, אני נגד זה.

אשר לשיבושים בטלפון, אני מציע שנדבר על כך בסיוור בחברה זק.
אנחנו קבענו שכל תקלה תתוקן תוך ששה ימים וכל תקלה שאי אפשר לתקנה
במשך ששה ימים, מחייבת אייור המנכ"ל. יש בעייה שאדם אומר: הודעתי לפני
ששה ימים, והפקיד אומר: לא. כדי לפתור זאת, אנו מנהיגים מספר זיהוי,
לפיו אפשר יהיה לזהות מי הפקיד שטיפל בו ובאיזה יום.

ס. אלחנני:

איך ידע אדם שהפקיד נותן לו את המספר הנכון?

שר התקשורת א. רובינשטיין:

איזה אינטרס יש לו שלא לתת את המספר הנכון? יש פיקוח על כך.

ענין המנייה המקומית והגבלת השיחות לקשישים - - -

מ. סטריח:

מדוע אין בכנסת טלפון לחאניס?

י. אלסטר:

זה לא ענין של חברת בזק.

שר התקשורת א. רובינשטיין:

ברשותכם, אשאיר עיקר החטובות למנכ"ל המשרד.

אשר לסמנכ"ל המשרד, חבר-הכנסת ארידור אמר, שזה מטעמי
דה-פוליטיזציה. אין שום שיקול פוליטי. למשנה למנכ"ל יש סמכויות. הוא
שותף לכל הפורומים המכריעים. הוא קיבל ממני תפקיד מיוחד שהוא טיבוץ
של סניפי דואר ובתי דואר, וזה תפקיד מכובד, כי מדובר על 600 יחידות. הוא
ממונה על צורה של פעולות שהמנכ"ל מוסר לו.

אשר למניית שיחות מקומיות, המדינה לא יכולה שלא לעבור למנייה
מקומית. פשוט, המערכת מתמוטטת תחת עומס הביקוש. רק כדי לתת דוגמה:
מספר הפעילות גדל בשנתיים האחרונות פי שניים, מספר הטלפונים גדל ב-12%.
זה נתאפף בגלל הטיפול במערכת. היום יש שיחות מקומיות שארכן הממוצע כמעט
שעה. יש שיחות פרטיות שאין להן סוף. יש שיחות מחשבים וימרטף אלקטרוני,
וכל זה מקבל אדם בשיחה בלתי-מוגבלת במחיר של 3 סנט.

מ. סטריח:

בארצות-הברית שיחה מקומית היא חינם.

שר התקשורת א. רובינשטיין:

יש שתי שיטות בארצות-הברית: יש חלום קבוע ושיחה מקומית חינם,

ויש תעריף לפי שיחה ויש מנייה מקומית. מי ירוצה שתהיה שיחה בלתי-מוגבלת ואיכות גבוהה, זה ענין לעוד הרבה שנים והכפלת המטאבים שצריך להשקיע במערכת. לכן נכון וצודק להכניס מנייה מקומית. מנייה מקומית מביאה אותנו למקומות המרוחקים וערי הפיתוח.

היום יש תעריף נמוך לשיחה מקומית בלתי-מוגבלת בזמן, כלומר מסובסדת, כאשר השיחות הבין-עירוניות הן בתעריף גבוה. אנו רוצים לצמצם את הפער ולהקטין את התעריפים לאזורים מרוחקים. כל זה מוחנה בדבר אחד, שננהיג מנייה מקומית. לגבי מנייה מקומית יש לנו בעייה: אי אפשר לעשות הבחנה בינה ובין שיחה אחרת. אתה אינך יכול לומר לאוטומט: תבחין בין שיחה כזאת ושיחה אחרת. יש לנו בעייה לגבי השירותים הסוציאליים והקטיטים. הדרך היחידה שאפשר לעשות זאת היא להטיל על מי שמספר את השירות "טולפרי" כמו בארצות-הברית. כלומר, מספר מיוחד שמכל הארץ אפ"ר לחייג אליו, וזה בלתי-מוגבל, אבל זה יעלה כסף כי זה מחייב קווים ישירים.

אנו נבוא תוך זמן קצר לפני ועדת הכספים עם בקשה בכל הנושא של המנייה המקומית. בכל אירופה יש היום מנייה מקומית, וגם בארצות-הברית עוברים לזה, פשוט אי אפשר לתת שיחה מקומית בלתי-מוגבלת. חברי עורך-דין יש לו קו של פקסימיליה, קו זה פחות 8-12 שעות והוא מעביר את הפקסימיליה במחיר של 3 סנט. יש שירות שמרטף טלפוני, ואם ההורים יוצאים לארבע שעות, הקו תפוס. אם אנשים מתאוננים שאינם מקבלים קווים, בין היתר זו הסיבה. שיחות של ילדים בגיל ההתבגרות נמשכות שעות. הנהגת מנייה מקומית תעזור להורים להלחם בזה.

היו"ר א. שפירא:

הנושא של לימוד דף גמרא אינו חשוב כמו הטלוויזיה?

שר התקשורת א. רובינשטיין:

הטלוויזיה אינה עולה למדינה, להפך, היא מכניסה.

ס. אלחנני:

למה לדוורים אין עגלות?

שר התקשורת א. רובינשטיין:

כי במקום ש הנהגנו עגלות, גונבים את העגלות והדואר.

א. ויינשטיין:

מה לגבי מסירת מכתבים גדולים?

שר התקשורת א. רובינשטיין:

במסגרת הקיימת ההצעה שלך איוה מתאימה. כאשר חוקם רשות הדואר, הדוור יוכל לקבל יותר כסף בעד מסירת מכתבים חריגים.

אדוני היושב ראש, אתה יודע שבאתי לקראת הנושא של דף גמרא יומי. נחתי הוראה לתת כל הקווים - - -

א. ויינשטיין:

מחר יבוא מישהו ויגיד שבשבילו חשוב ללמוד באמצעות הטלפון פילוסופיה או נושא אחר.

היו"ר א. שפירא:

אני אראה לך נכתב סכתב לי פרופסור באוניברסיטה, שאמר שזה שירות בלתי-רגיל, והוא אומר שצריך לברך מי שיזם אותו.

סר התקשורת א. רובינסטיין:

זה בהחלט חיוב, אבל כאשר עוברים למנייה מקומית, אינני יודע איר אפשר להתגבר על כך.

א. רובינסטיין:

זה יהיה אוטומטי

סר התקשורת א. רובינסטיין:

כן. אדם יוכל לקבל פירוט של כל השיחות הבין-עירוניות, וכל קו יהיה למעשה שני קווים, כי - - -

היו"ר א. שפירא:

בארצות-הברית יש "טלפרי".

סר התקשורת א. רובינסטיין:

זה יעלה לככ.

היו"ר א. שפירא:

נחשוב איך לעשות זאת, אולי נעשה זאת בשיתוף עם משרדה חינוך.

ס. אלחנני:

מה על השירות "עקוב אחרי"?

סר התקשורת א. רובינסטיין:

השיחה "עקוב אחרי" קיימת בטלפון סמולרי שאנו חונכים השבוע.

ל-25%-20% מהמנויים בישראל תהיה השיחה "עקוב אחרי", וכאן תהיה עדיפות לאזורים חדשים, בירושלים גילה ורמות תהיה להם עדיפות על רחביה. כל מנויי כרמיל ומפרץ חיפה ודרום חל-אביב, תהיה להם השיחה הזאת, אבל זאת בתנאי שתהיה מנייה מקומית.

היו"ר א. שפירא:

אני מודה לסר התקשורת ולמנכ"ל משרד התקשורת.

צו תעריף המכס והפטורים ומס קניה על טובין (תיקון מס' 11),
החשמ"ו-1986

היו"ר א. שפירא:

אנו עוברים לסעיף האחרון בסדר-היום של ישיבה זו:

צו תעריף המכס והפטורים ומס קניה על טובין (תיקון מס' 11),
החשמ"ו-1986.

דברי הסבר יביא מר הלל רבינוביץ מאגף המכס ומס ערך מוסף.

ה. רבינוביץ:

לאחרונה חל גידול ביבוא מכשירי וידיאו. מתברר שמחירי הוידאו של יבואן אחד נמוכים מהמחירים של יבואנים אחרים. אנו מציעים להטיל מס קצוב מינימלי - - -

פ. גרופר:

אזרח שקונה וידיאו משלם 1200 או 1000 דולר. בכמה ייקר המס שאתה מציע את הוידאו?

ה. רבינוביץ:

לגבי היבוא הרגיל לא חל שינוי. לגבי יבואן המוכר את הוידאו במחיר נמוך, יחול שינוי. אנו מעוניינים לצמצם את יבוא מכשירי הוידאו.

פ. גרופר:

מדוע אתה צריך לצמצם את יבוא הוידאו?

א. דמביץ:

אינני יודע, מר רבינוביץ, אם יי לפניך צלום של הדף כפי שפורסם ברומות. כתוב שם, שהמכס יהיה כך וכך אחוזים אך לא פחות מ-660 שקל ליחידה. יוצא מכך, שכל זמן שיבואן מצהיר על מחיר שהוא המחיר הסביר והאמתי, יטארו אותם אחוזים כמקודם. אבל אם יבואן מביא וידיאו ומצהיר על מחיר נמוך מהמחיר שהוא סביר והוא האמתי, יגידו לו: אם שילמת מעט או אתה רק מצהיר ששילמת מעט, תשלם מינימום של 660 שקל ליחידה מס קצוב. אם אתה במסגרת האחוזים, הכל בסדר.

פ. גרופר:

אם הוא מצהיר נכון, מהו המס?

ה. רבינוביץ:

המחיר הרגיל של וידיאו הוא 300 דולר והנמוך - 250 דולר.

פ. גרופר:

ומהו סך כל המסים על וידיאו?

ה. רבינוביץ:

150%

היו"ר א. שפירא:

מה יאמר היועץ המיפטי לוויידה, מר דמביץ, הוא נכון. אם יבואן מביא חשבון רגיל מה עולה לו הוידאו באמת, הוא אינו משלם תוספת אגורה. אם הוא מביא במחיר נמוך, אומרים לו: על כל וידיאו שאתה מצהיר שמחירו פחות מ-300 דולר, יש מס קצוב.

אני מביא להצבעה צו זה.

ה צ ב ע ה

צו תעריף המכס והפטורים ומס קנייה על טובין (תיקון מס' 11), התשמ"ו-1986 א ו ש ר

היו"ר א. שפירא:

היטיבה נעולה.